

Julien Rochedy: Aktivisté z nevládních organizací nejsou žádní „obětaví hrdinové“

Autor: Manuel Ochsenreiter

Francouzský autor a politický analytik Julien Rochedy v exkluzivním rozhovoru pro FWM vysvětluje, jak nevládní organizace (NGO) a instituce tzv. občanské společnosti podkopávají evropské zákony a vládu práva.

Manuel Ochsenreiter: Pane Rochedy, kanadská aktivistka Lauren Southernová obvinila americkou nevládní organizaci „Advocates Abroad“, že ilegální migranty v Řecku nabádá ke lživým výpovědím, aby tak předešla jejich deportaci. Překvapilo vás to?

Julien Rochedy: Ne, to ne. Překvapivý byl spíš hraný „šok“ lidí, kteří předstírají, že to není naprosto běžné. Na různých úrovních té branže „pašování“ migrantů do Evropy totiž působí celá plejáda takzvaných nevládních organizací.

MO: Co tím máte na mysli?

JR: Po celé Evropě působí nespočet iniciativ „občanské společnosti“ s cílem učinit evropské hranice co nejpropustnější. Patří mezi ně i tzv. „záchranářské“ nevládní organizace, které fungují jako námořní kyvadlová doprava pro migranty, kteří se do Evropy pokoušejí dostat na člunech přes Středozemní moře. Hranice mezi „pomocí uprchlíků“ a „pašováním lidí“ mi přijde dost neostrá.

MO: Není to protizákonné?

JR: Otázka legality a ilegality jako by dost ztratila na významu. Bylo rozhodnutí německé

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

kancléřky Merkelové otevřít v roce 2015 hranice masovému přílivu migrantů zákonné? Pokud vím, němečtí právní znalci se o tom dohadují dodnes. Ale i kdyby skutečně „protiprávní“ bylo, čeho by se měla Merkelová bát? Takže tato otázka je tak trochu slepá ulička. Německý příklad však ukazuje správným směrem.

MO: Co tím chcete říct?

JR: Pokud si může hlava vlády nejdůležitější evropské země dovolit tyto otázky přehlížet, proč by se na ně měl ohlížet nějaký aktivista z nevládní organizace? Zvláště když drtivá většina evropských předáků souhlasí s Marrákešskou politickou deklarací, která migraci nově označuje za „lidské právo“.

Jelikož už se nemluví o legální a ilegální, ale jen o pravidelné a nepravidelné migraci, proč by měly všechny proimigrační a proazylové iniciativy existovat? Chci tím říct – kurz v tomto ohledu určují německá a francouzská vláda. Aktivisté pak mají – bohužel ne neoprávněný – pocit, že jsou jakýmsi „výkonným orgánem“ velké politiky.

Systémová média to pak dále podporují. Pašeráky, kteří porušují zákony a pašují migranty do srdce Evropy, oslavují jako „obětavé hrdiny“. Jde o společné tažení vlád, masmédií a nevládních organizací. I ten samotný pojem „nevládní organizace“ je dost zavádějící – vždyť fakticky jednají jako organizace vládní.

MO: V souvislosti s nevládními organizacemi se znovu a znovu vynořuje jméno americko-maďarského spekulanta George Sorose...

JR: Není divu – zdá se totiž, že o své „filantropické“ projekty projevuje mnohem větší zájem než o své investiční aktivity. Soros kontroluje celou síť organizací a iniciativ „Otevřené společnosti“, které, jak ostatně naznačuje sám název, ze všech sil prosazují model „otevřené společnosti“.

Spoustě lidí to snad může znít i vcelku lákavě, protože o tom hlouběji nepřemýšlí. Tento společenský systém neuznává žádné kolektivní identity, náboženské ani kulturní. Terčem se stávají i nejmenší jednotky, tedy tradiční rodina. Málokoho tak překvapí, že se Sorosovy nadace a nevládní organizace tlačí do všech oblastí, kde jsou tradiční kolektivní identity oslabeny nebo čelí problémům.

Soros propaguje homosexuální skupiny a levicově liberální opoziční subjekty v mnoha zemích, to není žádné tajemství. Takzvané „barevné revoluce“ ve východní Evropě vždy nesly rukopis sorosovských organizací. Známý příkladem je srbský Otpor!, který v zemi vznikl koncem 90. let.

Rychle se stal vlivným hráčem uvnitř opozičního hnutí proti Slobodanu Miloševićovi, který byl svržen v roce 2000. Miliardář Soros patřil mezi největší sponzory Otporu!. „Opoziční poradci“ následně školili i aktivisty v postsovětských republikách i severní Africe, kde roku 2011 vypuklo „Arabské jaro“.

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

Dalo by se tak říct, že kdekoliv se schyluje k destabilizaci společnosti, objevují se i známky aktivit George Sorose.

Totéž samozřejmě platí i o imigraci. Na podzim 2015, tedy na vrcholu masového přílivu migrantů do Evropy, vyzval Soros země EU, aby přijaly, nakrmily a postaraly se alespoň o milion „uprchlíků“ ročně, kteří si následně měli svobodně zvolit zemi svého pobytu.

Neškodně pojmenovaný think-tank European Stability Initiative (Iniciativa pro stabilitu v Evropě, ESI), který se ve značné míře podílel na podobě dohody o uprchlících s Tureckem, tzv. „Plánu Merkelové“, také patří mezi skupiny finančně podporované Sorosovou Nadací pro otevřenou společnost.

MO: A to vše s motivací „konat dobro“?

JR: (smích) Tomu by samozřejmě většina příznivců a sympatizantů Sorose a jeho aktivit ráda věřila. To ostatně není nic divného – vždyť kdo by nechtěl stát na straně „kladasů“ v boji proti „padouchům“? Méně už se ale zpravidla mluví o méně zářivých stránkách „otevřené společnosti“: jejich „otevřených hranicích“ a také „volném deregulovaném trhu“.

A právě zde u těchto údajných lidumilů Sorosova typu cinká pokladna. „Filantropie“ pro ně totiž je jen další formou investice. Jakmile je země destabilizována, obvykle dochází i ke zrušení ochranných hospodářských zákonů, Sorosem a jeho nohsledy průhledně označovaných za „nacionalistické“.

MO: Loni v červnu schválil maďarský parlament balíček zákonů zvaný „Stop Soros“, kam patří i zákon, který značně ztěžuje práci pašeráků lidí z nevládek. Je to jediná cesta?

JR: Obecně vzato je Maďarsko pro zbytek Evropy jakýmsi průkopníkem. Zaměstnance nevládních organizací a aktivisty je díky tomuto zákonu možné trestně stíhat, pokud „napomáhají ilegální migraci“. Dodatek k trestnímu zákoníku umožňuje trestat toto konání odnětím svobody, v případě opakovaného porušení až na jeden rok. Kromě toho v Maďarsku od roku 2017 platí i zákon, který nařizuje těm nevládním organizacím, jež od zahraničních sponzorů ročně obdrží více než 23 000 euro, aby se ve svých materiálech označovaly za „z ciziny podporovanou organizaci“.

MO: Evropská mainstreamová média proti těmto zákonům vytáhla do boje v plné síle...

JR: ... což jenom ukazuje, jak správná a potřebná tato opatření jsou. Myslím to zcela vážně. Nevládní organizace jako Advocates Abroad, námořní „záchranáři“ nebo i Sorosem financovaná imigrační lobby to nedělají jen tak z plezíru. Jejich konečným cílem je nezvratná změna podoby Evropy.

Nelze si než položit otázku: Kdo jim to všechno odsouhlasil? Kdo si je vybral? Pokud země

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

jako Maďarsko trochu ukáže drápy, je to jen a jen dobře. Zoufale podobnou legislativu potřebujeme i na celoevropské úrovni. Vlastně je to jedna z mála užitečných a smysluplných legislativních iniciativ EU, které si umím představit.

MO: Jak by podle vás reagoval Washington - jen tak by to přijal? Sponzory v Evropě působících nevládních organizací ostatně často bývají americké nadace nebo boháči.

JR: Americkou reakci se myslím není na místě až tolik zaobírat. Jestli ale chcete hledat inspiraci na druhé straně Atlantiku, podívejte se na americkou úpravu fungování nevládních organizací. Platí zde mj. zákon o cizích agentech/zástupcích * - Foreign Agents Registration Act (FARA).

Ten byl přijat v roce 1938 jako nástroj proti šíření německé propagandy. Dodatky z roku 1966 cílily přednostně za politické lobbisty pracující v zájmu cizích mocností. Kdybychom podobné normy měli i v EU, nejspíš bychom měli i mnohem méně problémů - včetně nevládních organizací poskytujících tzv. pomoc při útěku.

Poznámka

* Výraz „agent“ je zde užit ve smyslu „někdo, kdo vystupuje v něčích zájmech“. Zákon byl původně zaveden proti pronikání národně socialistické propagandy do USA (především proti tiskové agentuře **Transocean News Service** a organizaci **German American Bund**). Po 2. světové válce byl zákon uplatněn proti panafrickému aktivistovi **W. E. B. Du Boisovi** nebo irským organizacím (v souvislosti s údajnou podporou Irské republikánské armády), např. **Irish Northern Aid Committee**. V roce 2017 byl uplatněn i na ruskou televizní síť **RT** nebo čínskou tiskovou agenturu **China Daily**.

Rozhovor Manuela Ochsenreitera s Juliennem Rochedym **NGO activists are no 'selfless heroes'** vyšel na stránkách **Free West Media** 30. prosince 2018.